

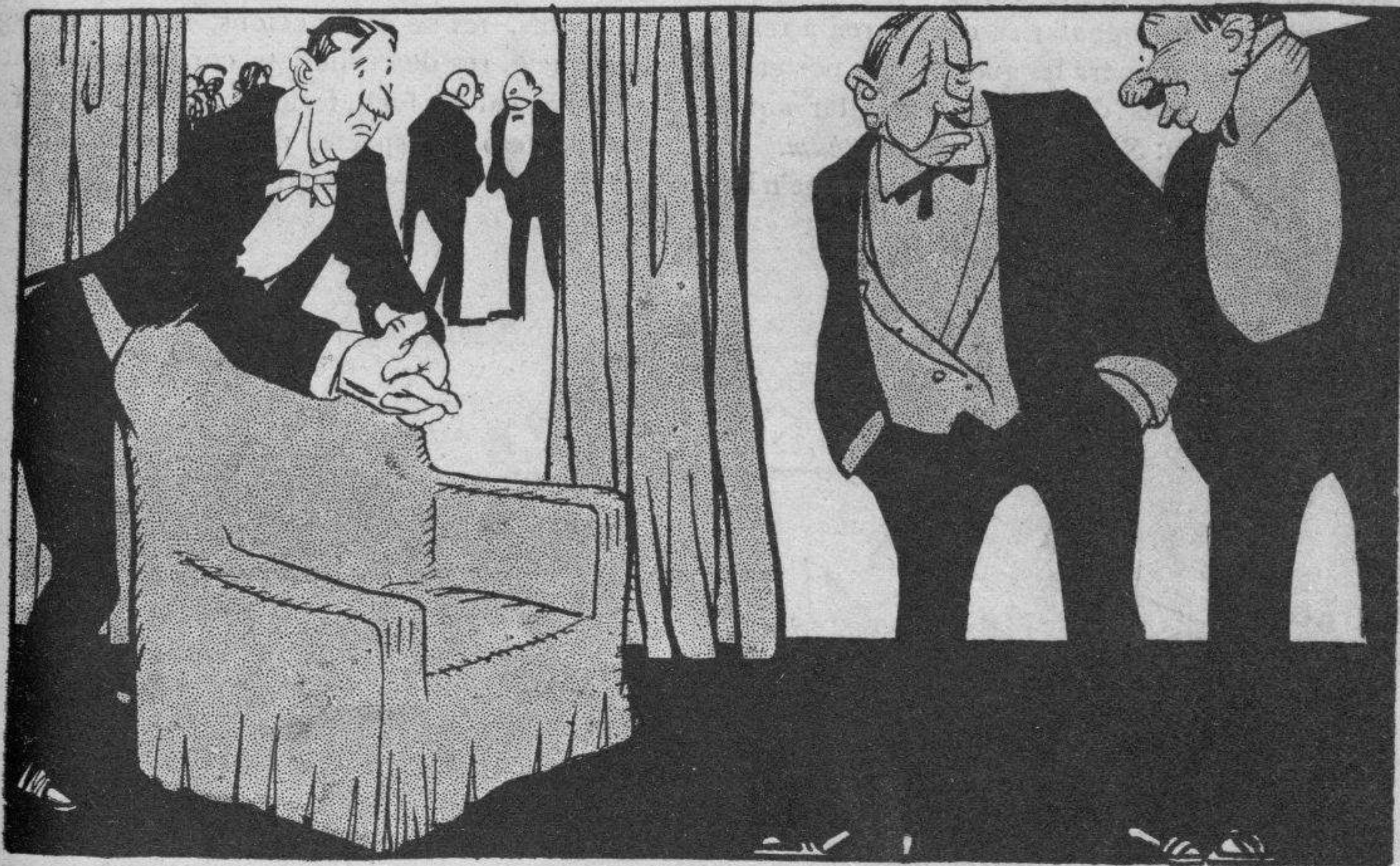
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer Mallorca, 192

10 CTS.

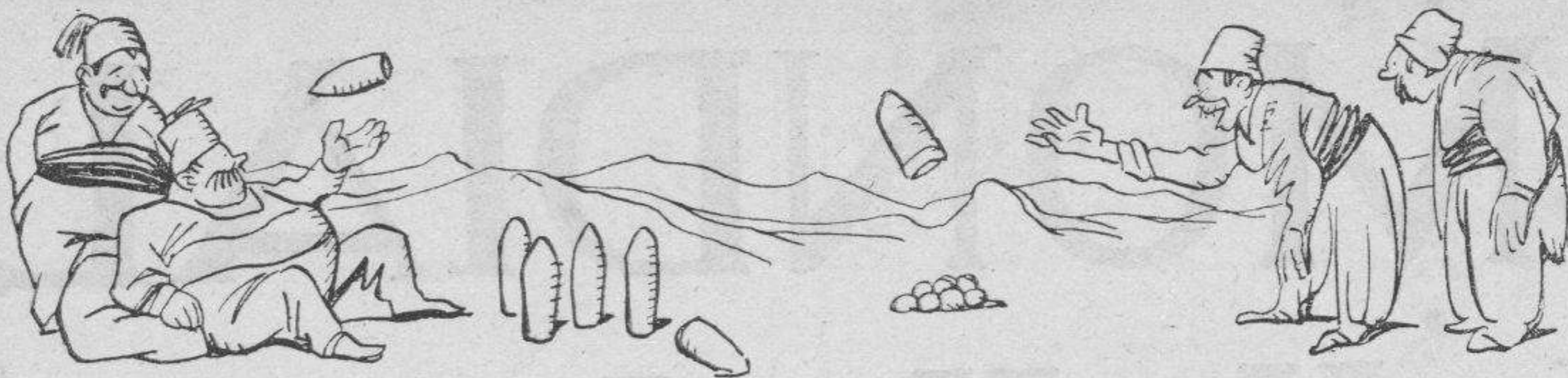

EN UNA SOIRÉE

—¿Sab que aquí s'está molt aburrit? y qu'es cosa de tocá el dos? Anemsen?

—Jo no puc anarmen soc el fill de la casa.

MONDIAL HUMOR

CRONIQUE FRIVOLES

Si aixó es guerra...

Diguis lo que's vulgui, aquesta molestia que per iniciativa del Czar de totes les Russies se varen prendre anys enrera totes les potencies d'Europa d'anar a La Haya a concertar els medis pera assegurar la pau universal mitjansant el desarmament de les nacions, no va ser del tot perduda; en primer lloch perque may ve malament un viatjet i'l trencar per uns quants dies—ben menjats i ben beguts—la sobrietat de la taula doméstica i la monotonía de la vida ordinaria; i en segon terme perque—diferent de lo que sol passar en tota mena de Congressos i Asamblees—quelcom de positíu i práctic n'ha quedat de les conclusions de la famosa Conferencia, resultat que's tant més d'estranyar quan tot va ser declarar disolta aquesta, com les mateixes potencies signataries disposaren a reforzar els armaments llurs pera les guerres que posteriorment han vingut, sens dupte pera acreditar aquell proverbi llatí que diu: *Si vis pacem para bathum*.

Pero si de la Conferencia de La Haya no se'n han

acabat els procediments qu'ells patrocina ven pera assolir el fi objecte de la convocatoria, entre'ls quals figurava com a principal el desarmament, se'n ha conseguit el fi—i aixó es lo essencial—mitjansant l'adopció de'aquest sistema de guerra moderna completament incruenta que ab tan bon éxit i aplaudiment de les persones de sentiments humanitaris, han implantat Italia i Turquía.

Fá un any, com vostés recordarán, que entre abdues potencies les hostilitats están rompudes; que per una banda i altra's movilisen tropes i navilis de guerra, pero fins ara no s'ha lliurat ni un sol combat formal, i'ls morts i ferits d'abdos exércits ab prou feines si arribaríen a omplir una sabata, usant de la locució popular.

Per altra banda, les disposicions donades de generalíssims de les hosts beligerants, son de tal manera terminants, que no deixen lloch a dupte respecte a les intencions dels governs respectius d'oferir al mon un alt exemple de la humanisació de la guerra: res d'incendis, res de destruccions, res de carnatges, res de saqueig, res de crudeltats contra'ls presoners enemics. Si cal fer foch, ferlo ab modos; atacar ab tota consideració i respecte, disparar canonades ab els guants posats, i desinfectar previament les bayonetes,

—¿Dieu que sou casat ab una dona? ¡Estúpit! aixó es lo natural.

—Oh no tant, no tant; la meva germana, per exemple, es casada ab un home.

(De *Le Rire*, de Paris)

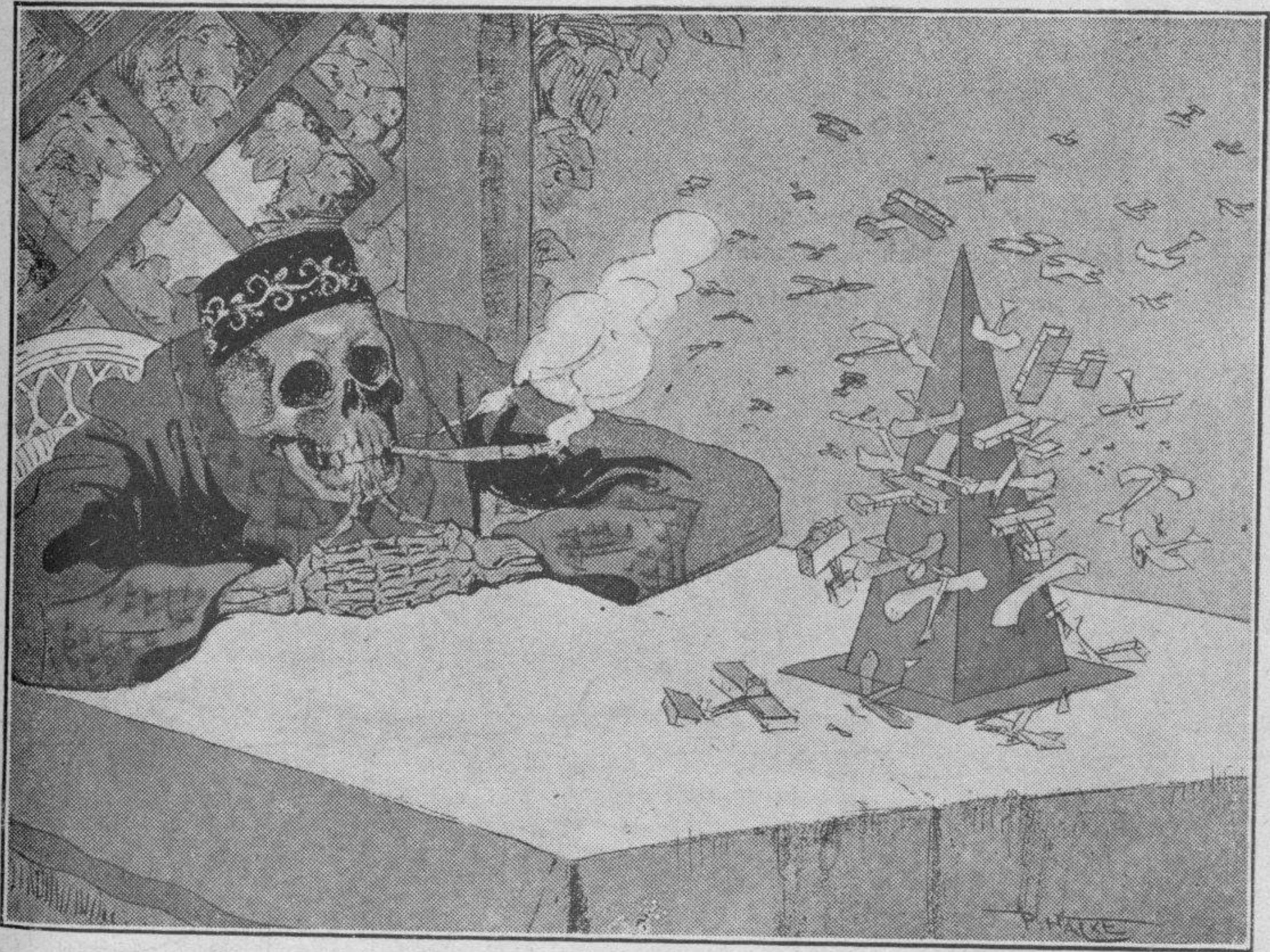

els sabres i les espases, perquè es digne que un soldat mori d'una ferida al camp de batalla, però no vulgarment en un hospital víctima de les insidies de qualsevol *micrococus* d'aquets que's solen posar a les ferramentes.

I s'ha de dir en honor dels bel·ligerants, que dites instruccions han sigut seguides fins ara al peu de la lletra, ja que en les poques vegades en que'ls combatents s'han trobat front a front, més que enemics, semblaven figures d'un quadro de rigodons que ara avansaven, ara reculaven, fentse respectuoses inclina-

taps en tot—que si en aquesta guerra italo-turca o turch-italiana o italo-otomana—com vulguin—els bel·ligerants no han combatut, no es per cap de les esmentades consideracions, sino per rahó de que pera barallarse han de ser dos al menys, i en el cas de que's tracta els turchs han excusat sempre tota lluita directa conscients de que llur inferioritat numérica i d'armament, els hauria exposat a rebre de valent.

No nego el fet, però sí que nego en absolut que del mateix se'n vulguin treure conseqüències en desmentiment de la meua tesis, perquè precisament

La mort.—Quántes mosques que van acudint al paper insecticidal

(De MK., de Berlín)

cions de cap i prodigantse de tal manera'ls compliments, ad-huc quan s'atacaven, que fins era cosa de que s'agrahissin mutuament uns projectils enjagats ab tanta finura, distinció i elegancia.

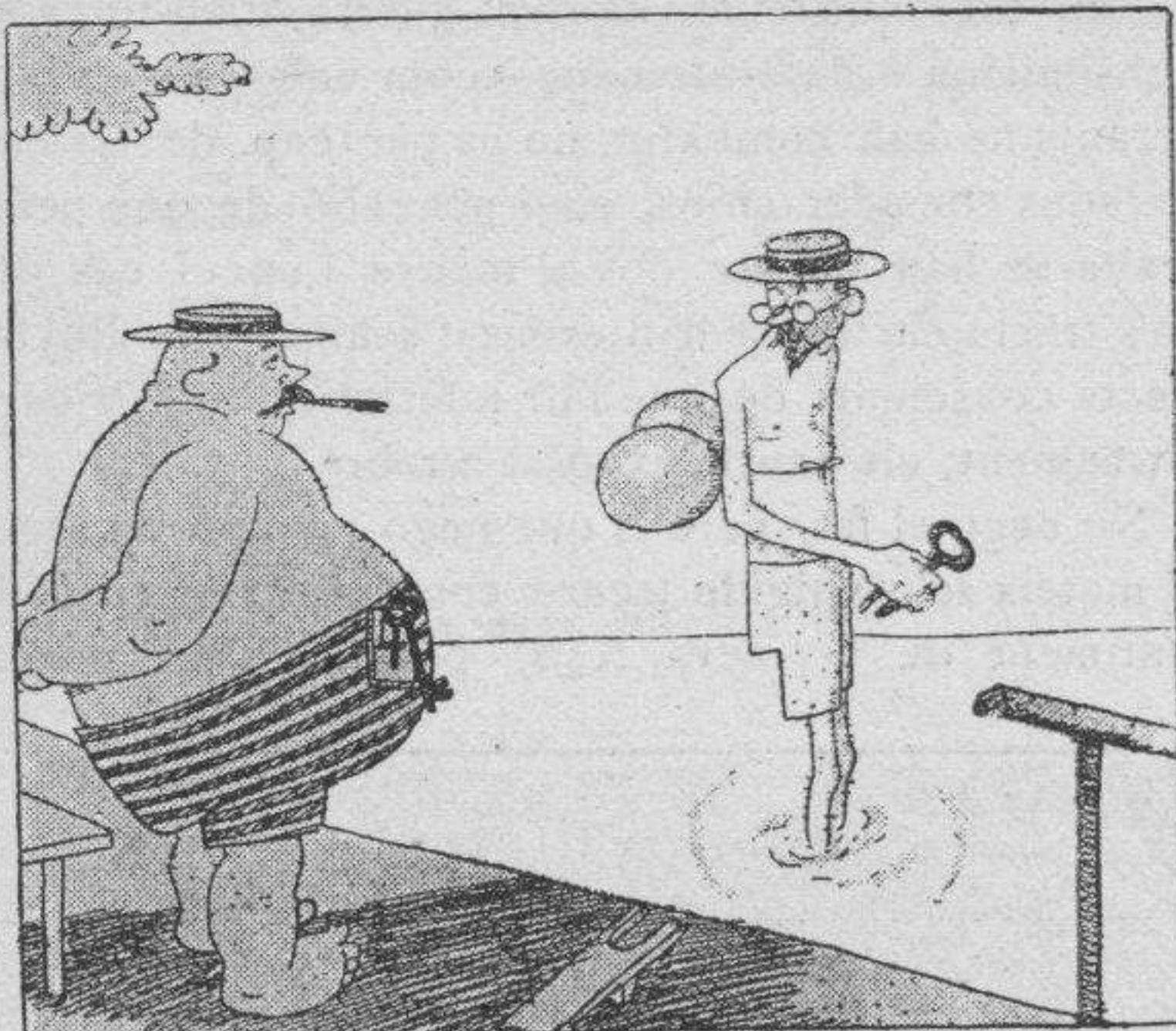
Per aquet camí es de creure que de la mateixa manera que'ls exèrcits en campanya porten ab ells ambulancies sanitaris i servey d'administració militar, acabarán per organisar comissions d'obsequis pera fer més esquisides i complimentoses llurs deferencies ab els adversaris que'ls mateixos soldats de fila no descuidarán d'incloure entre els efectes de la motxilla algún *Tractat d'Urbanitat* pera estar sempre al corrent de les lleys de bon tracte i de cortesia degudes al enemic.

Segurament se'ns dirá—hi ha qui sempre troba

aquesta racional prudencia dels turchs es lo que confirma lo que estich dihent de la humanisació de la guerra.

Aquí está pera comprobarho l'atach de Trípoli, ciutat que va evacuar la guarnició otomana sense resistencia formal, a les primeres atmetlles que'ls acorssats italians varen disparar contra les seves fortificacions.

Donchs bé; jo tinch aixó per una prova d'humanitarisme, de discreció i de racionalitat que no s'havia donat en temps del selvagisme guerrer; en aquelles épques de Numancia, de Sagunt, de Esparta i de Troya, en les quals un exagerat punt d'honor patriótic decidía als sitiats, quan havien acabat els queviures i'ls elements de defensa a matarse ells ab ells,

—Per que's fica al bany ab aquestes estenalles?
 —Per si ma'hagués de barallar ab algú cranch.

(De *Maggendorfer-Blätter*, de Munich).

—Que no'ns voldríeu donar un cop de ma?
 —Estás de broma, y a mi qui m'aguantaríe les calces?

(De *Le Sourire*, de Paris).

—Y que hi vols hanar a fer á la direcció del hotel?
 —Perque diuen que aquí fan 28° de temperatura a l'ombra, y com d'ensá que som a n'aquest país no he vist ombra enloch, vuy saber ahont es.

(De *Meggendorfer Blätter*, de Munich)

El policia.—Ja sab vosté que aixó es un solar que quan edificuin tindrà que aixecarse y anarsen.

(Del *ULK*, de Berlín)

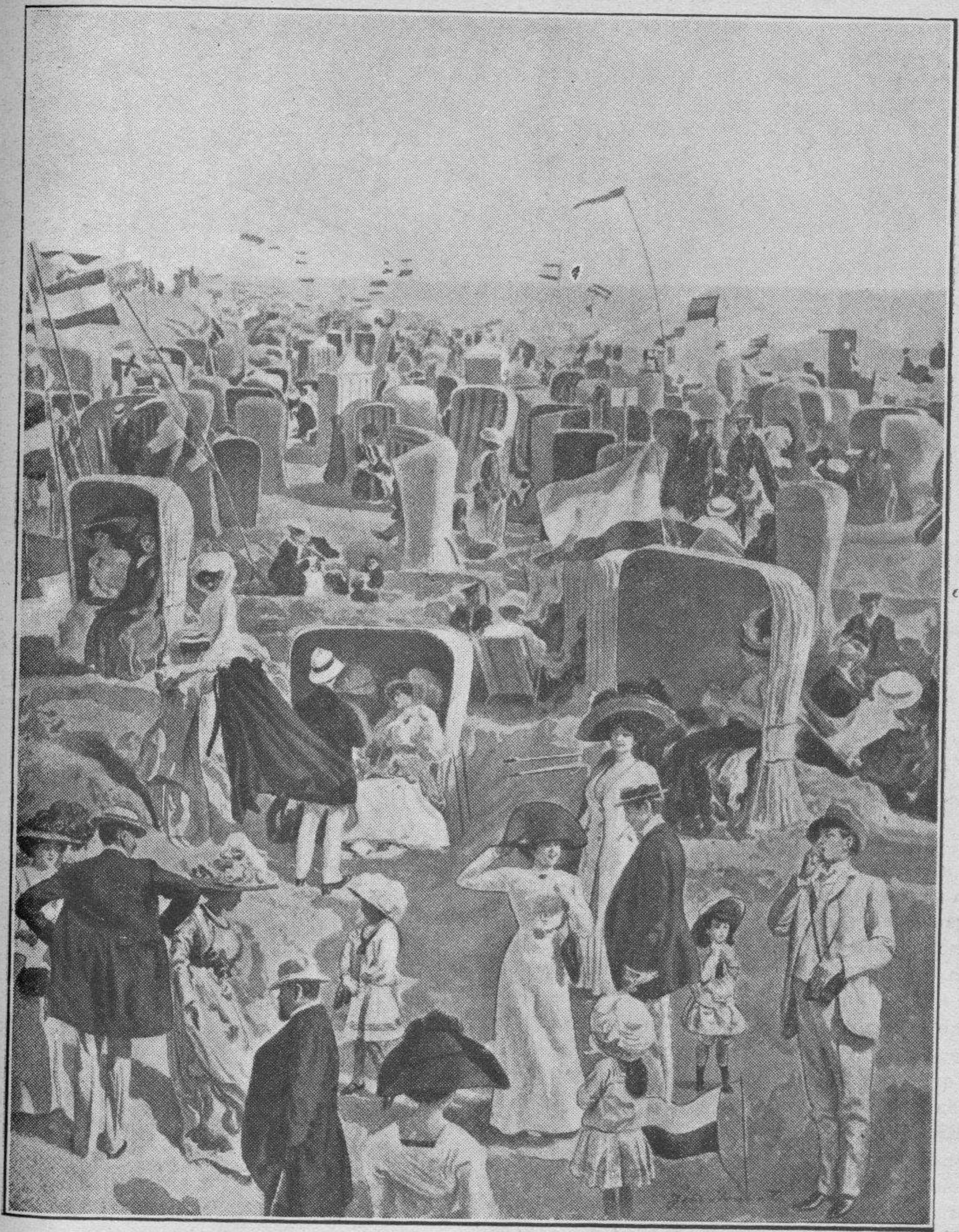
a enmatzinarse o a calar foch a la ciutat, lo qual era, sens discussió, una sublim barbaritat que gairel é no's fa comprensible pera l'esperit modern, eminentment práctic i positivista.

Felicitemnos, donchs, de semblants progresos, que, a no trigar gaire temps, deixarán reduhides les guerres a la categoria de inofensives maniobres, i demanaríem per Italia y per Turquia aquesta fracció

del premi Nobel que's concedeix als qui més i millor hagin laborat en pro del pacifisme.

ARGOS.

— Quants homes venen cada any en aquesta platja!
 — Sí: y que pocs promesos!

(De *Meggendoefer-Blätter*, de Munich)

Petites actualitats

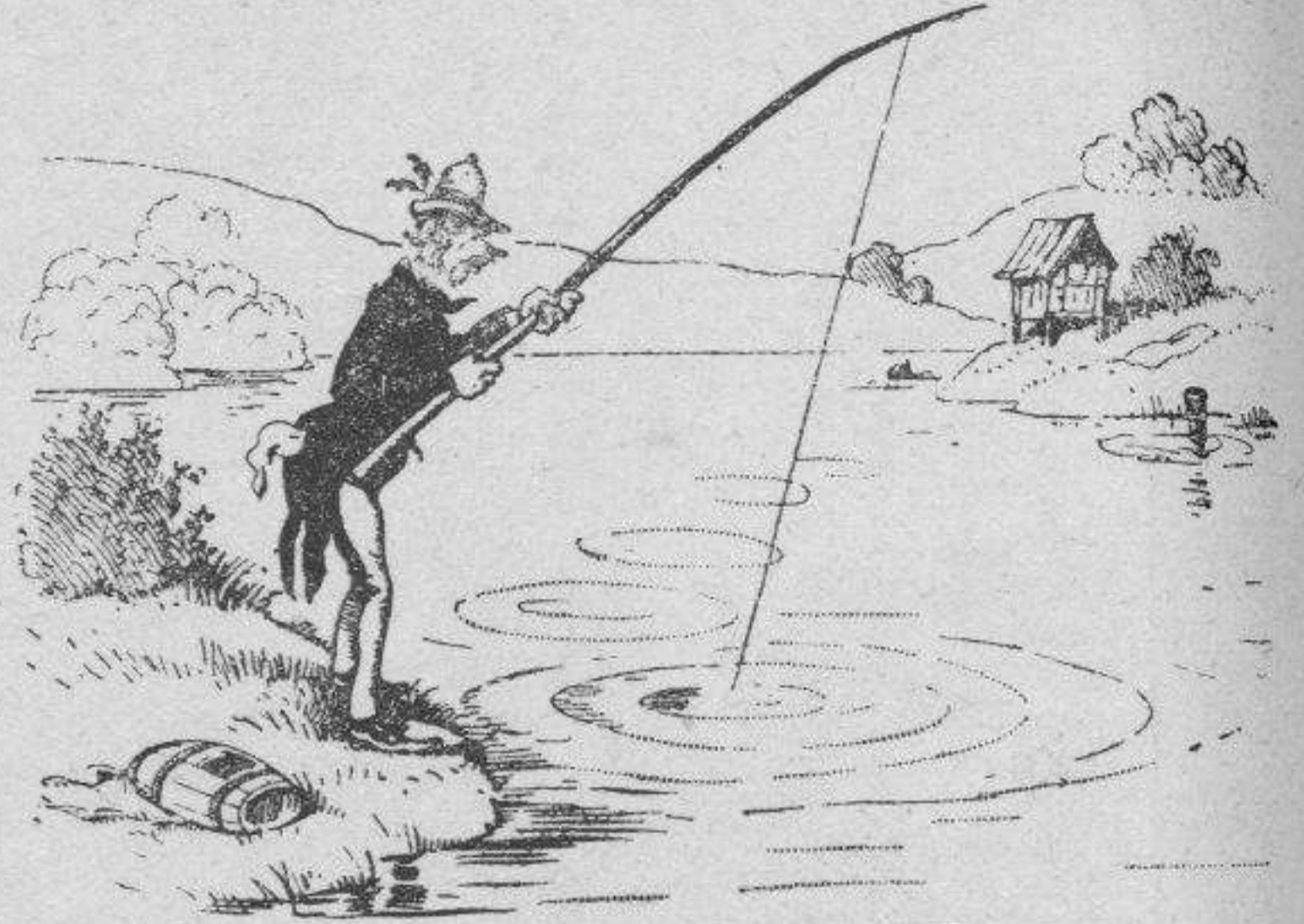
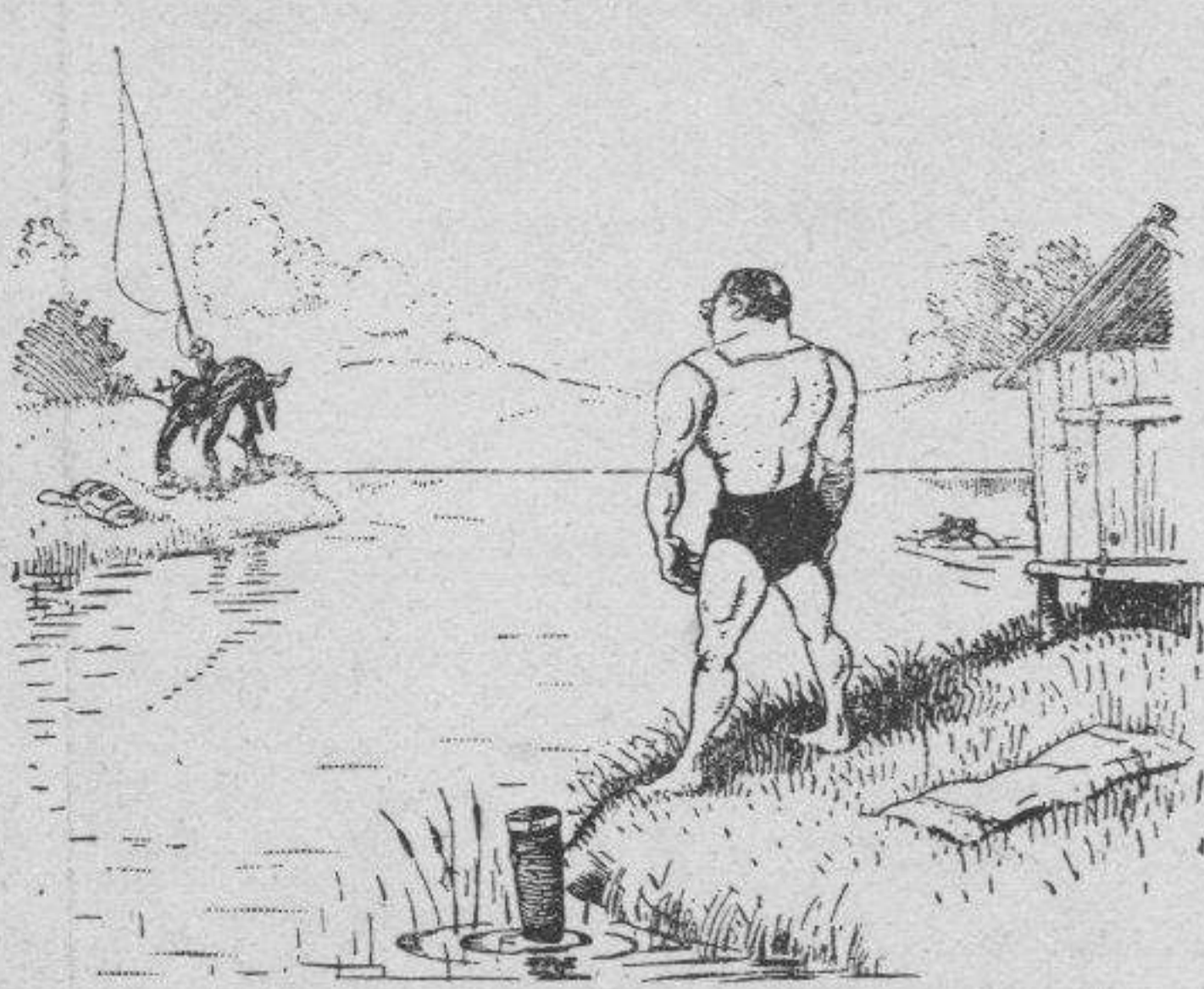
Contra'ls desafiaments

L'acció de Les Lligues antiduelístiques, va fent prosélits a Fransa ahont ha pres tal estat d'opinió la irracionalitat del desafiament, que fins se parla de

la seva prohibició y del establiment d'una sanció penal pera aquells que la infringeixin.

Lo curiós del cas es que la campanya antiduelista que ha sigut en aquets últims temps molt activa, ha acabat per ser poderosament recomenada per una pila de duelistes d'acció, el més modest dels quals s'ha desafiat vint vegades ab resultats efec-

HISTORIETA MUDA, PERO EXPRESSIVA

tius pera la pell propia o la del seu adversari.

A primera vista aquest acort entre gent de tan diferents tendències podrà semblar estrany, pero, ab tot, no deixa de ser justificat, per rahó de que sovintegen tant cada día els duels, el resultat dels quals *no te resultat*, que'ls duelistes *formals* han resolt acabar ab una costum mercès a la qual qualsevol pot sentir plassa de valent, ab la seguretat gairebé absoluta que avuy día hi ha de poder sortirse del pas sense ni una mala esgarrinxada.

Es a dir, que mentres els antiduelistes combaten el desafiament per barbre i sanguinari, els duelistes el condempnen per haver degenerat en un joch de criatures.

Velshiaquí novament confirmat alló de que'ls extrems se toquen.

La protecció als animals

Les Societats ingleses de Protecció als animals, estan preparant una campanya pera la prop vinenta temporada de tardor, en favor de les ostres, ja qu'es a les hores que comensa el consum d'aquest tan simpátich com encubert molusch.

(Del Maggendorfer-Blätter, de Munich).

Els proteccionistes se manifesten possehits dels més tendres sentiments per la terrible tortura que sofreixen aquets animalons al ser menjats de viu en viu, després de sofrir el martiri del such de llimona o de la mostassa, que soporten heroicament sense llensar un sol crit, ni'l més mínim gemech.

Ignorem a hores d'ara quines disposicions pensen adoptar les Protectores angleses pera fer més passadora la trista sort de les ostres, per més que sembla que per part d'un de llurs *leaders* més presti-

—Que mono, se sembla a mi.

—Ja ho crech senyor si te la mateixa cara fins es calvo i tot.

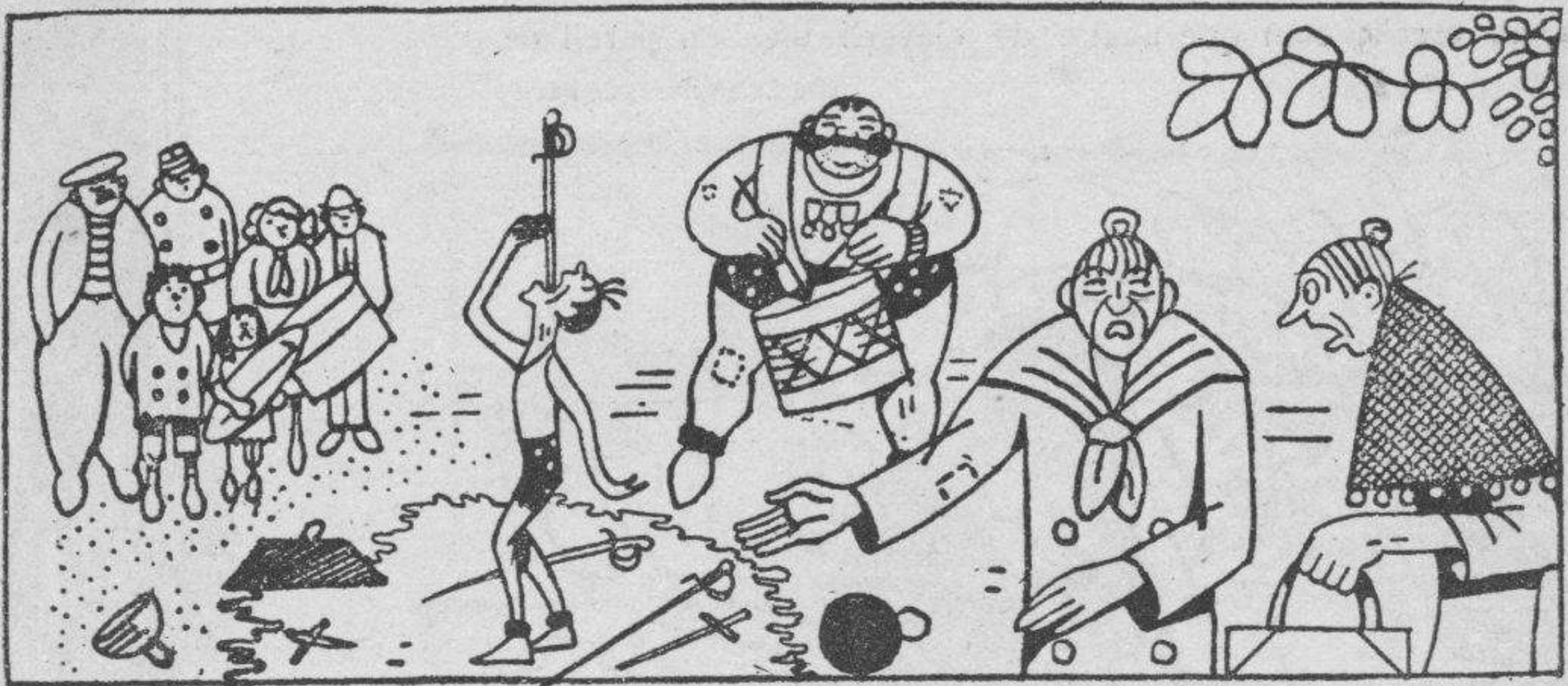
(Del Madrid Cómico)

—Per que no'm portes a Nissa aquest any, igual que'l passat ¡Ay! em sembla que encara m'hi trobi.

—Alesl ores, donchs, no tens necessitat d'anarhi.

(Del U L K, de Berlín)

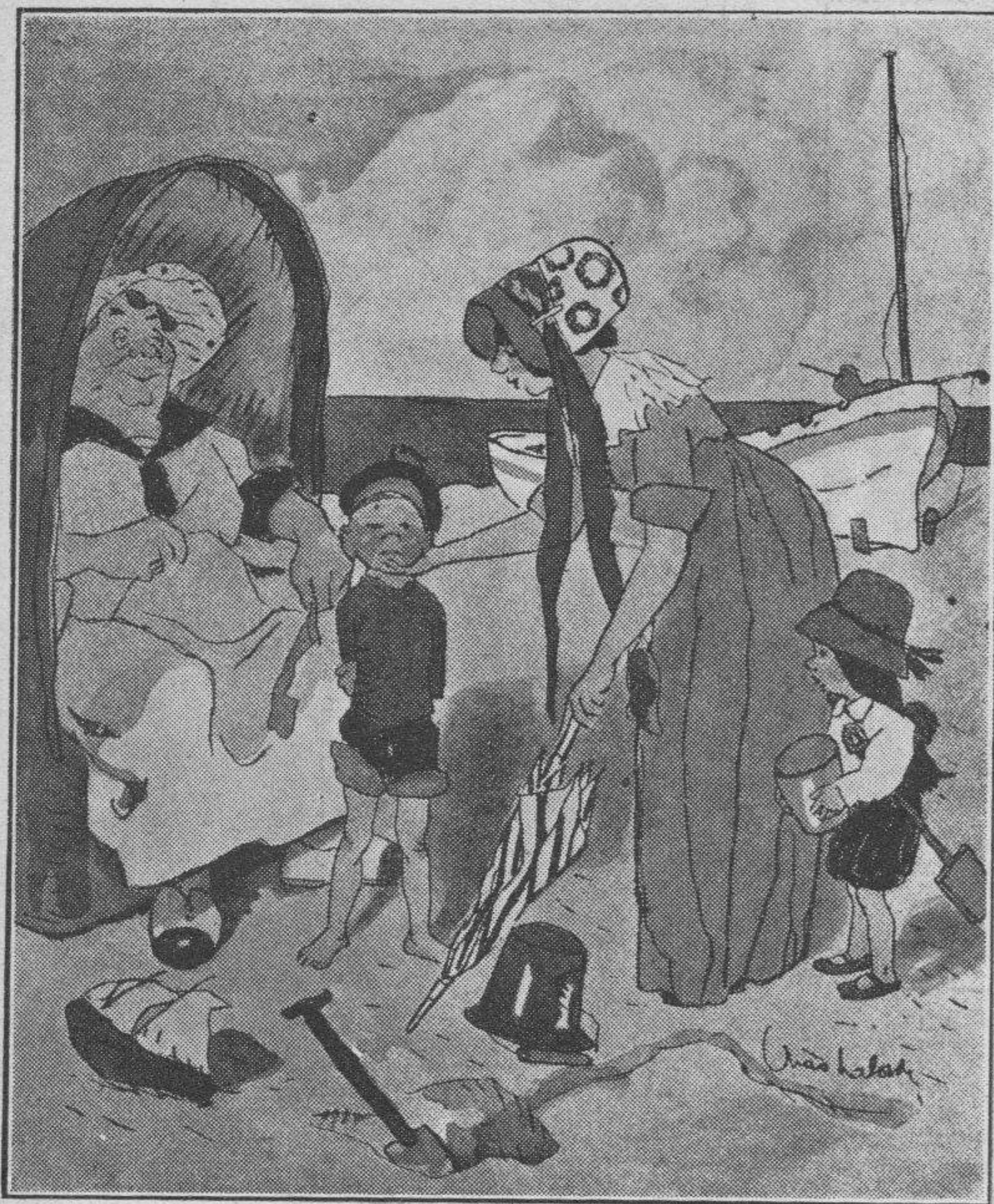
—Li dedicat a n'aquest ofici perque'l metje ha dit que li convenia molt pendre ferro.

(De Le Journal, de Paris)

giosos, s'ha indicat la conveniencia de gestionar dels amos dels hotels y restaurants del reyalme británich i colonies, autorisació pera colocar en els establiments llurs uns cartells en els quals se pregui als consumidors d'ostres que's serveixin cloroformisarles

bé avan de servírseles.

La idea, com se veu no pot ser més humanitaria, pero val a dir que malgrat les ostres no cridin, ni protestin quan les amanfu o ses les mengeu no vol dir que estiguin tan mancades como aixó de medis

—Sembla que li prova l'aire de mar per que veig que te les galtes molt vermelles.
 —Ja ho crech; com que acabo de clavarli un bon parell de cachetes.
 (De *Le Sourire*, de París)

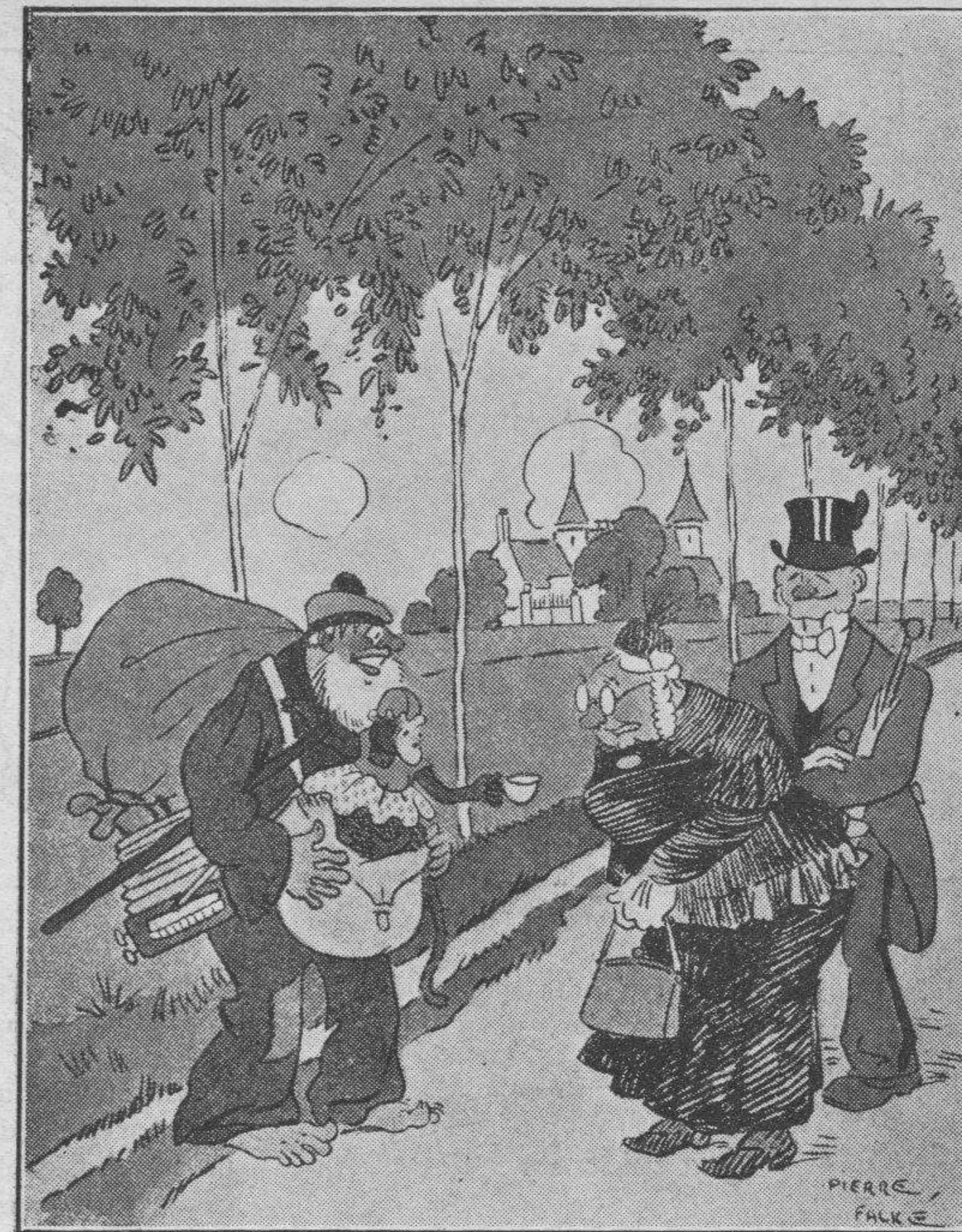
EN LES PLATJES DEL NORT
 —En fi, ens ficarem a l'aigua per veure si entrem en calor.
 (De *El Heraldo de Madrid*)

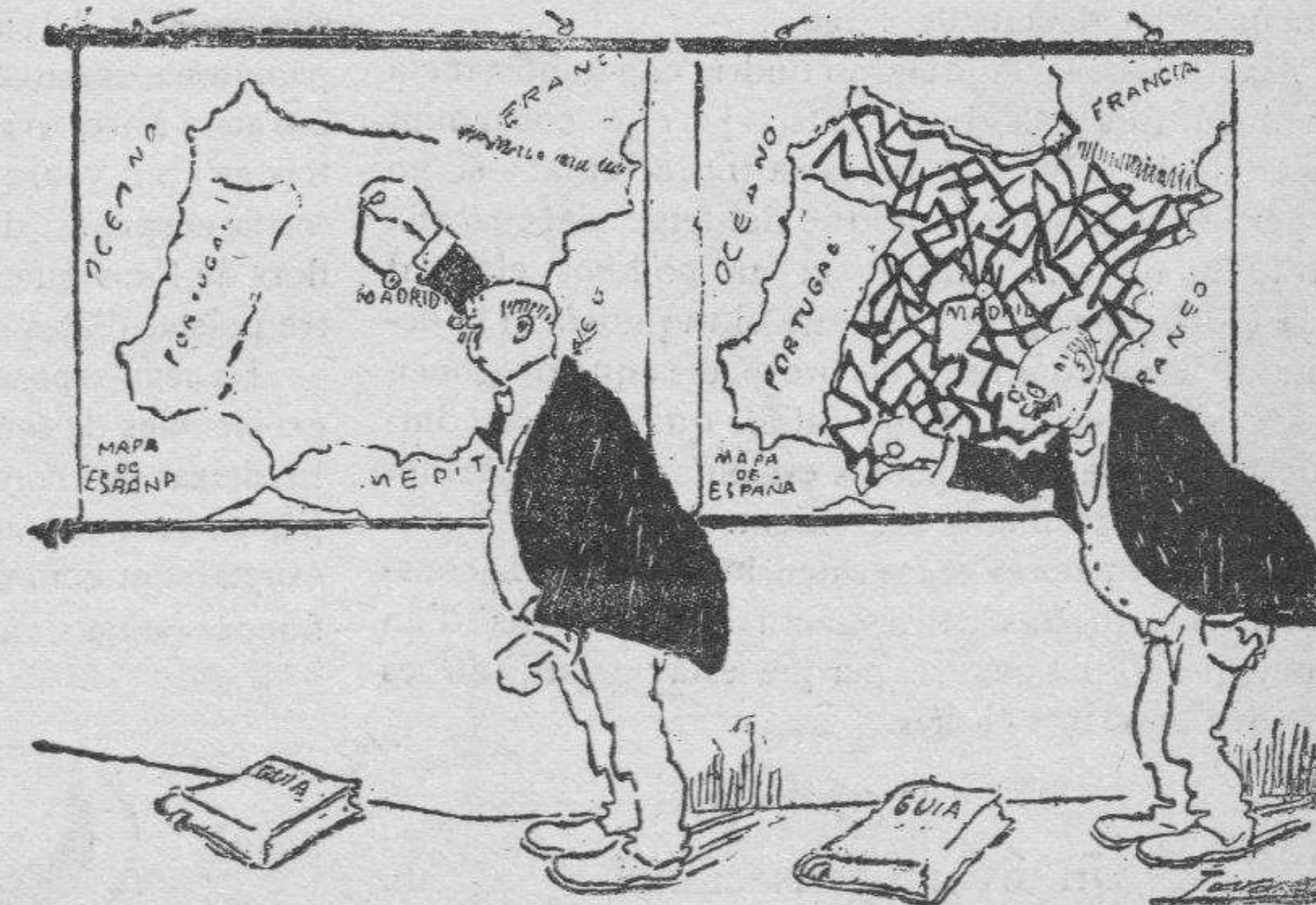
—Senyoreta, tindria vosté cap convenient en que la seva mamá fos la meva sogra?
 —Absolutament cap... Si jo tingés una germana.
 (Del *Don Quijote*, de Hamburgo)

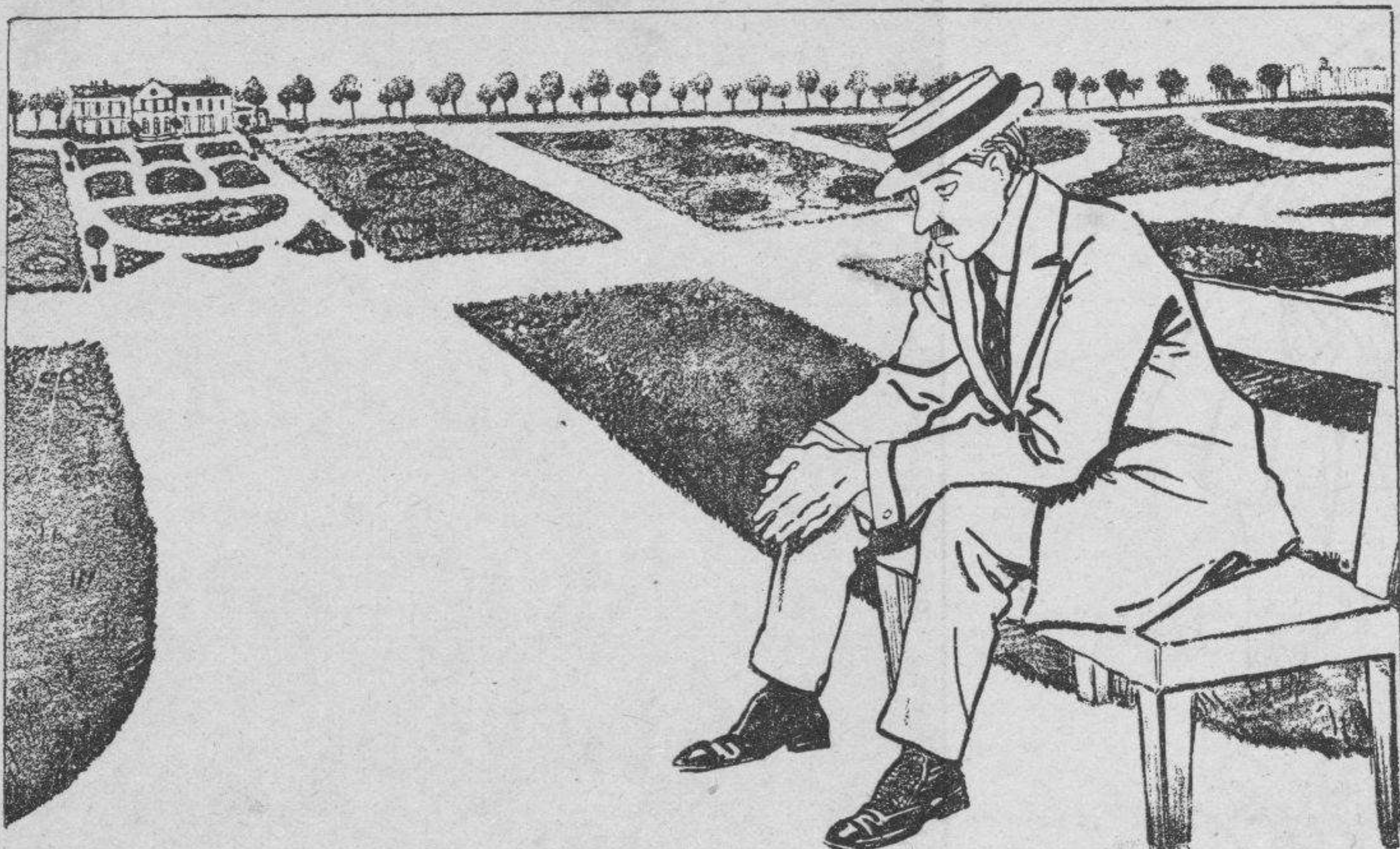
—Es extrany qu'un hom fort com vosté no pugui trobar feina.
 —Veuré senyora, la rahó es molt senzilla. Tothom vol demanar informes al meu últim amo i aquest fa més de vinticin anys qu'es mort.
 (De *Il Mondo Umoristico*, de Milano)

MIOPIA
 —No us en doneu vergonya a la vostra edat tenir un fill tan petit.
 (De *Le Sourire*, de París)

SEGUINT L'INTINERARI D'UN MINISTRE
 A les dos hores.
 A les vintiquatre hores.
 (De *El Heraldo de Madrid*)

—Y que n'es de divertida la torra dels papàs!

(De *Le Figaro*, de París)

de defensa si es cert lo que's diu que solen portar germens de malalties infeccioses.

Y vagi l'una cosa per l'altre.

Una epidemia

No's tracta del cólera, ni de la glinolar, ni de la febre groga, sino de la epidemia que segons noves que darrerament han arribat de Terranova, sofreixen els bacallans d'aquelles mars, la majoria dels quals resulta qu'están afectats del fetge.

Aixó, com se comprén, no tindria cap importancia per ningú, fora dels interessats,—ja que consumint llus en lloch de bacallá quedaria tot arreglat—si no fos per la circumstancia de que del fetge del bacallá se'n fa un oli que constitueix un poderós element de la farmacopea pera combatre el raquitisme i la debilitat general, com resen els prospectes que pregonen les seves excelencies, i ja no cal dir que mentres duri aquesta passa entre'ls peixos esmentats se fa perillós medicarse ab semblant ingredient.

De totes maneres el fet es curiós y digne de constatar-se en aquestas petites actualitats; el cas d'un remey que no pot pendres perque está malalt, no es cosa que passi tots el dies.

Un divorci sensacional

A París fa dies que no's parla més que de la demanda de divorci presentada per una hermosa y dis-

tingida dama d'aquella capital, casada tot just fa tres mesos ab un eminent home de ciencia, gloria de la Fransa.

Els motius que alega la esmentada senyora pera demanar que la deslliguin del seu marit, no son ni infidelitat d'aquell, ni mals tractes, ni disparitat de caràcter, sino pures discrepancies de régim alimentici.

El marit, explorador conegudíssim, famós pels seus viatjes científics al centre de l'Assia, ha adoptat la cuina siamesa, els plats clàssics de la qual son potatges de cuchs de seda, sopes de crisálides de papellona, rodaxes rostides de trompa d'elefant, ous covats y altres viandes no menys originals. Aixís mateix se'l pot veure en la taula familiar menjar com si fos la cosa més delicada y esquisida, crisantemes i flors de lotus que s'amaneix ab trementina i ab quatre polsets d'ales de borinot ros.

La seva esposa, malgrat la cantada que de les excelencies de semblants *menú* li sol fer el marit, no ha deixat pas convencers, i, apart de l'admiració que per ell sent com a sabi, com espós no'l pot tragar, exactament com si fos una de tantes viandes de la famosa cuina siamesa.

—Esteu segur que'l moble que he comprat Lluís XVI, es de l'època?

—Absolutament segur, coneixó el fabricant que no fa res més que mobles antics.

(De *Il Mondo Umoristico*, de Milán)

BONS MOTS

Varen convidar a un borratxí a un gran àpat, i al veure ab set copes davant va considerar-se ditxós.

El criat anava a servirli aigua, i ell li va acostar la copa més petita.

—Miri qu'es aigua—va dir el criat.

—Per aixó mateix contestar l'altre—Les copes grans les reservo pera'l ví.

* * *

Cert personatge assistint a un banquet, i una senyora molt presumida desitjosa de saber si las preferencies d'aquell s'inclinaven per ella o per una cosina seva, va preguntarli :

—A veure; si la meva cosina y jo caiguessim al riu, a quina de les dos salvaria vosté primer.

—¡Ay, senyora!—va respondre el personatge.—Se que vosté sab nedar admirablement.

* * *

El mestre fa mitja hora que s'escarrassa en explicar als seus deixebles, lo que significa responsabilitat.

Després, pera veure si'ls noys l'han entés, pregunta a un d'ells :

—A veure, Pepet, donam un exemple de responsabilitat.

—Donchs, per exemple—respón el minyó—si jo tinch, per suposat, dos botons a la mànega de l'americana i me'n cau un, el que queda ha de carregarse la responsabilitat.

—Per qué paga vosté tant de diner per aquests aucells verts? Els meus son molt mes grossos i son molt mes baratos.

—Sí, pero aquests verts parlen.

—Bueno i que; els meus pensen.

(De *Il Mondo Umoristico* de Milán)

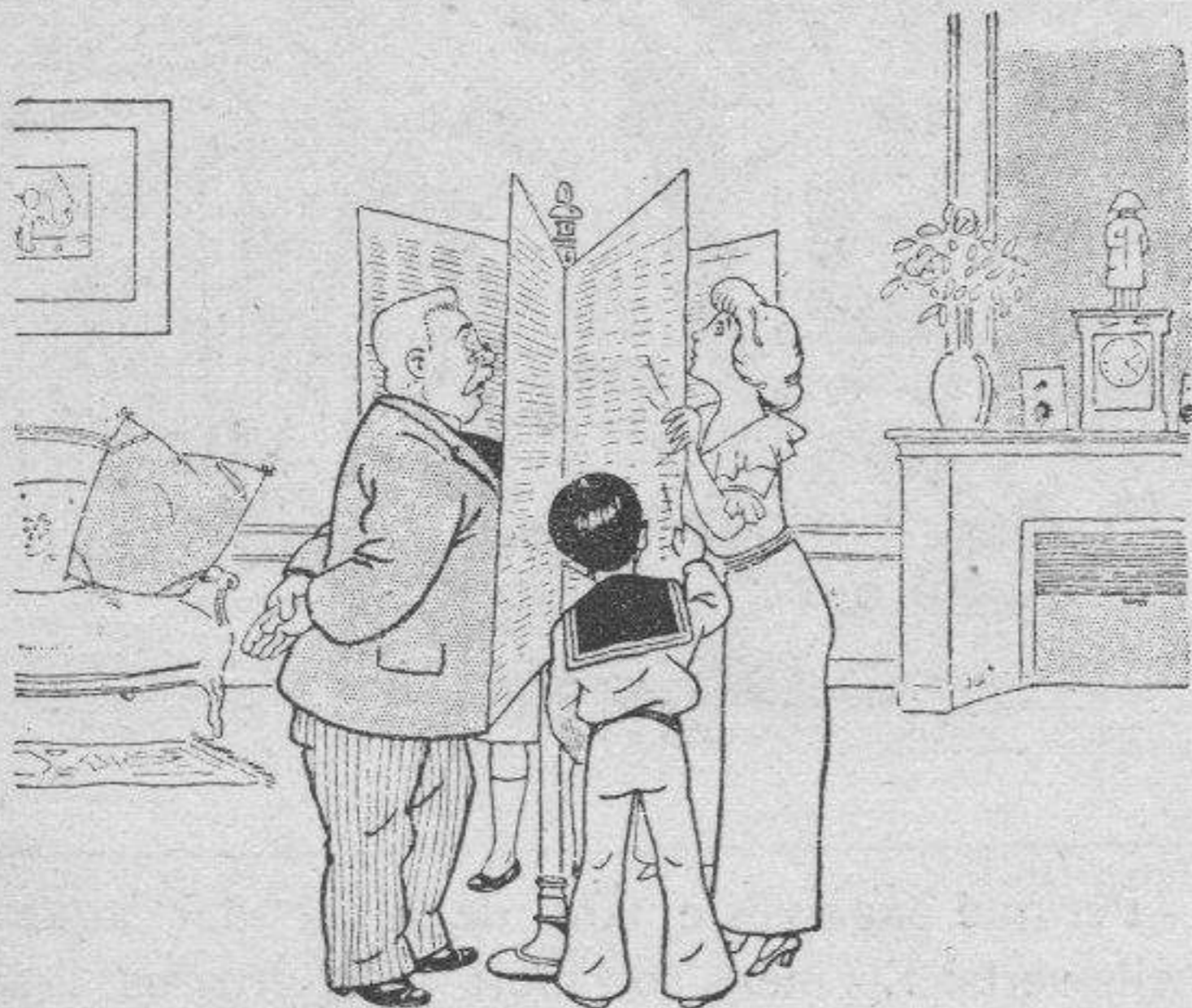
MASSAPÁ DEL MARROC

Canalejas: Renoy, semblaba a primera vista que tot aixó era pan comido.

(De *España Nueva*, de Madrid)

—Precisament quan me posso a llegir es quan tota la familia te ganes d'enterarse de totes les notícies.

—Pero, afortunadament, he trobat el medi de contentar a tothom.

(De *Pele Mele*, de París)

Un senyor veu entrar al seu criat en una taberna.

—Joan—li diu—me sorprén molt veuret entrar en semblant lloch.

—¡Ah, senyoret!—va contestar el criat—més sorpres se quedaria si me'n vejés sortir.

* * *

Dos gastrònoms asseguts l'un davant de l'altre, acaben de menjar.

—Semblem dos enamorats que hagin renyit.

—Per qué?

—Perque entre nosaltres tot s'ha acabat.

* * *

El botiguer está de mal humor perque no ha venut res en tot el dia.

A última hora de la tarda entren dues senyores elegants ab una ninyera i un noy.

Els dependents s'apressen a treure cadires i comensen a treure géneros. Després de molt mirar, i no decidides encara a comprar res, les senyores segueixen demanant que'ls hi ensenyin més robes.

El comerciant está que bufa.

Al cap d'una altra estoneta una de les senyores diu al altre:

—Me sembla que ja deu ser hora d'anárnosen.

Y la seva amiga li contesta:

—No, encara es aviat; quedemnos una mica més, perque veig que'l nen s'hi entreté molt vegent treure coses.

* * *

Dos captaires morts de fam, s'introdueixen dintre un fruiterar, quant de prompte adverteixen que s'acosta l'amo de la finca.

—Estem perduts!—exclama un d'ells—Ara aquet ens donará un estofat!...

—Donchs, veyes, me'n alegraría—Va contestar l'altre, llepantse els bigots.

* * *

Un inglés va anar a consultar un famós metge homeópata. Aquet va auscultarlo, va passarli un pommet pel nas y va dirli:

—Respiri.

L'inglés va respirar ab forza i'l metje li digué:

—Ja está curat.

L'inglés dissimulant la seva sorpresa, li preguntá:

—¿Quant li dech?

—Mil pessetes.

L'inglés va treure de la cartera un bitllet d'aquesta cantitat, i tot passantlo per la punta del nas del metje va dirli:

—Respiri.

Y sense donar temps al altre pera contestar, va exclamar flemàticament:

—Ja está pagat.

* * *

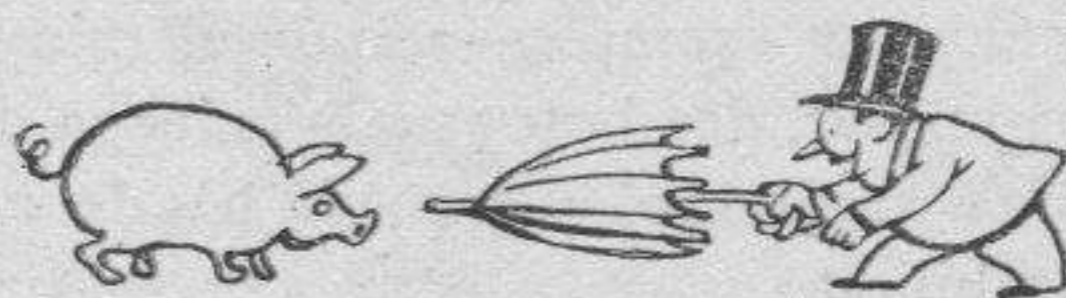
En el testament den San Lluhé.

—Si mort fora de Barcelona, vuy que's trasladi el meu cadavre a dita ciutat, perque si m'enterressin fora d'ella'm moriria de tristesa.

* * *

Un metje retorna d'una excursió d'estiu i diu al seu substitut.

—Vosté si que l'ha feta bona! Li deixo deu malalts que feya una pila d'anys que jo visitaba i vosté m'els cura en tres setmanes!

ELS PRÍNCEPS DEL HUMOR.—*Fernando Bach* (França)

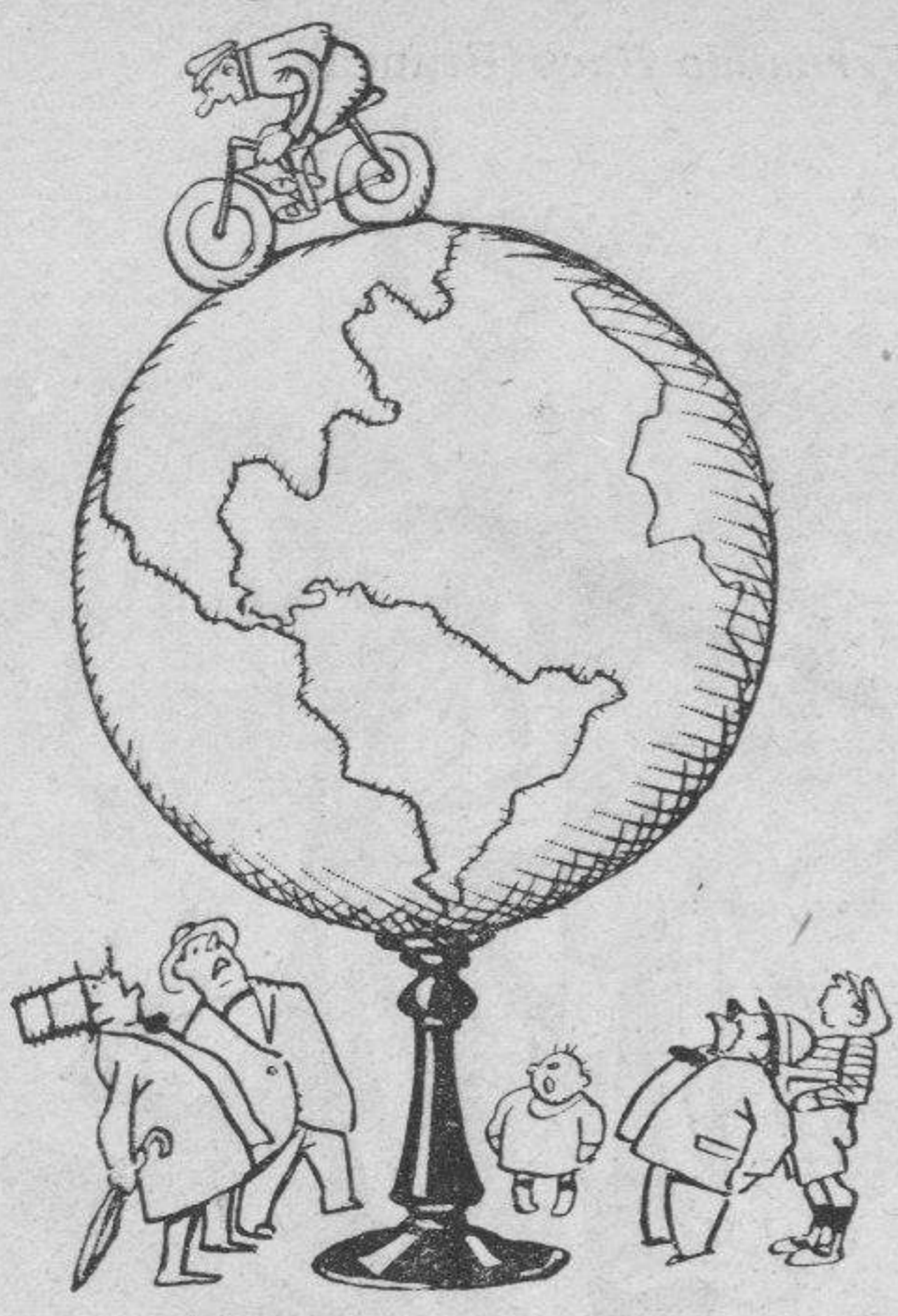
—Decididament deu vosté dar el seu permís pera que se celebri la festa de sordo-muts en el seu Hotel.
 —Y perquè no en casa de la senyora X?
 —Per que els seus salons no reunexen condicions acústiques.

—Mamá, veritat que no deurien batejar als nens fins que fossin vells?
 —I ara noia, i perquè?
 —Per evitar alló qu'els castelláns diuen «romper el bautismo.»

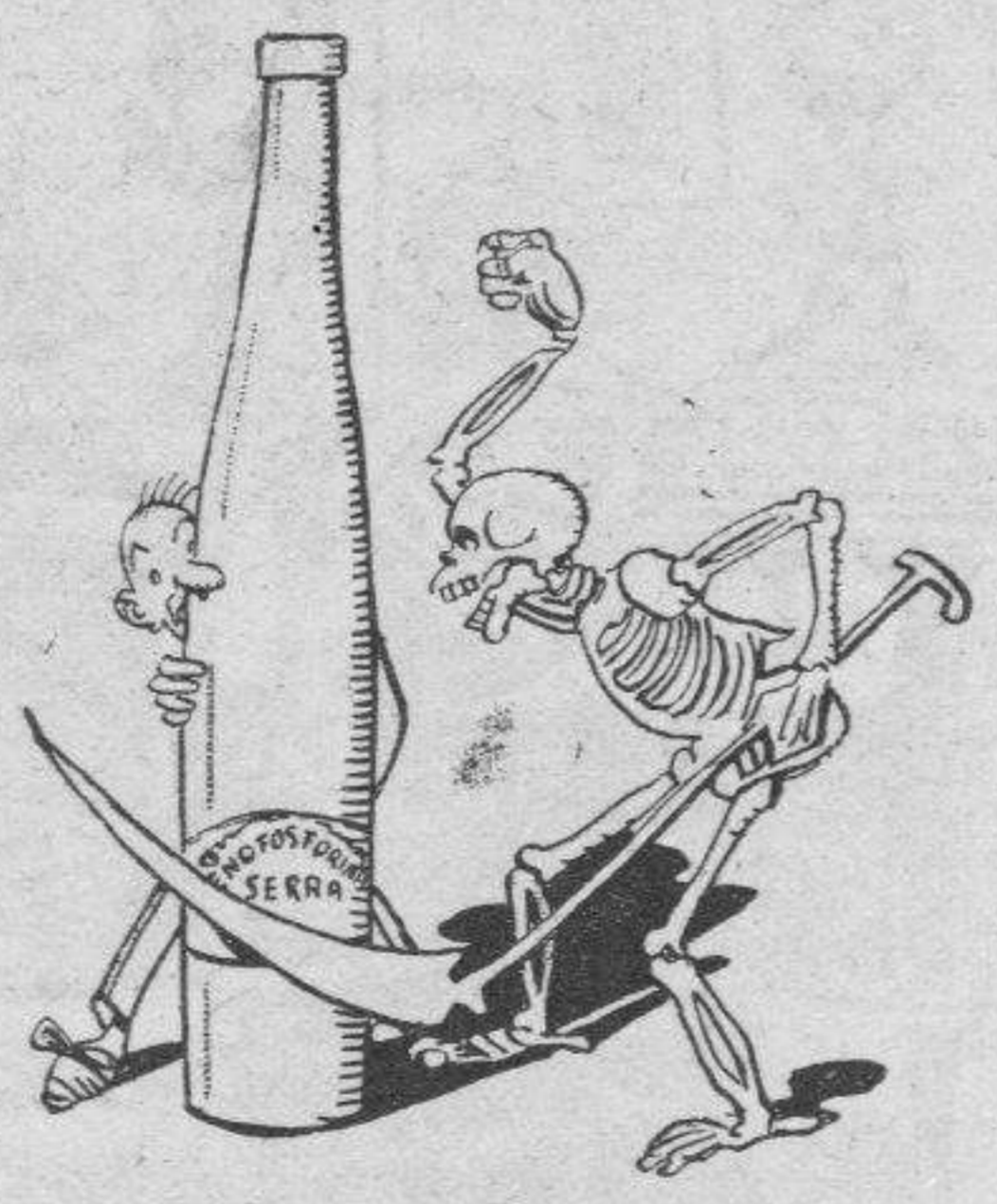
—Si jo li demanés a vosté la ma. Me la concediria?
 —Li concedeixo cada vegada que vinch a comprar-me uns guants.

—I que li escríus a la teva mare per que no vingui?
 —Li dich que tu estarás quinze dies ab nosaltres.

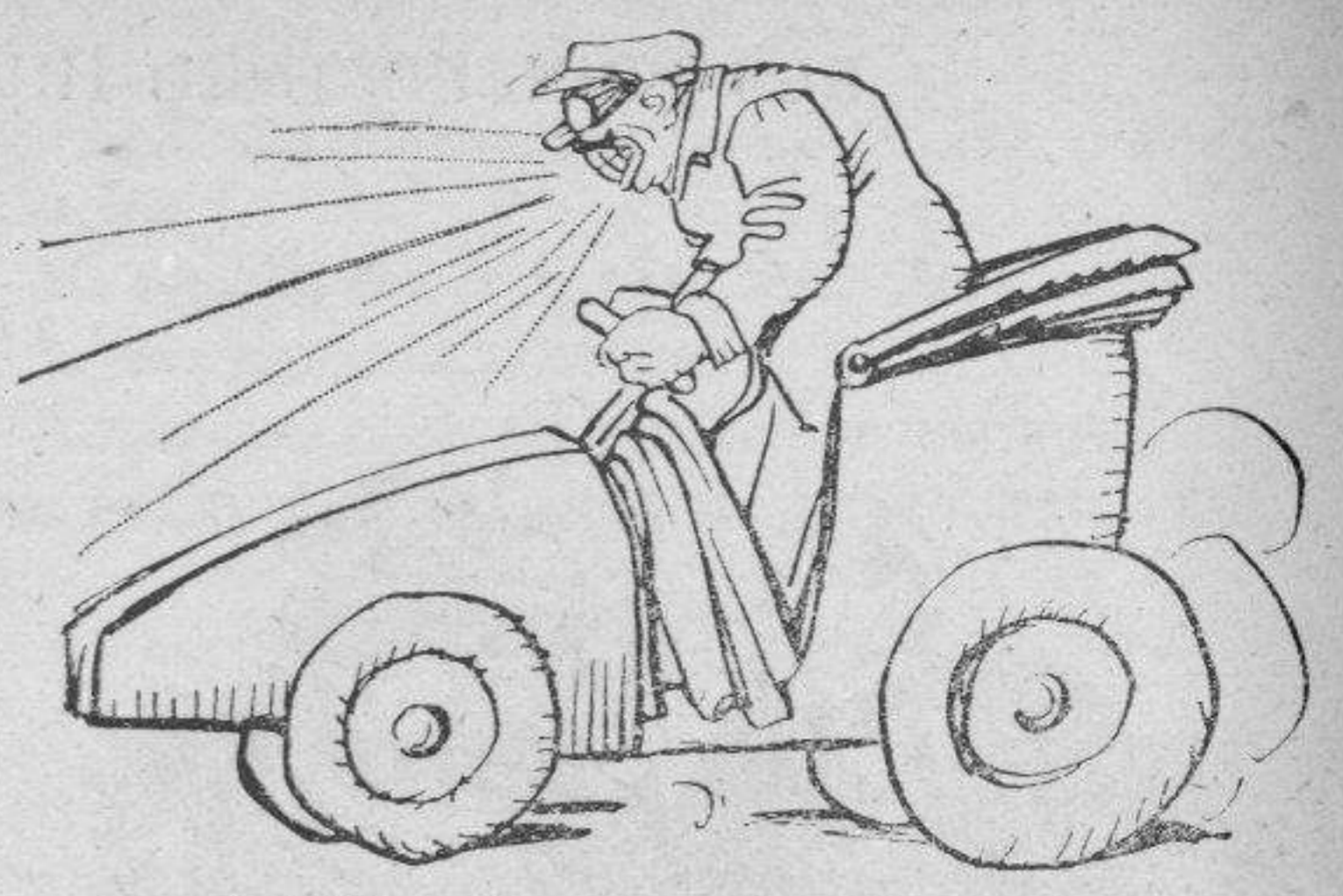
Ha dado la vuelta al mundo
 en una hora cabal,
 en máquina marca **Svelte**
 que no conoce rival.

VALLET Y FIOL S. en C. :: Caspe, 40
BARCELONA

—Ven aquí, pillo, tunante,
 que yo te pueda coger.
 --Detrás de esta gran botella
 ya nada puedo temer.

ENOFOSFORINA SERRA
PELAYO, 9 - BARCELONA

Ell viatja en automòvil
 que no necessita fanal,
 donchs se frega les dens ab **Higea**
 y brillan com un mirall.

Boca sana i dens blanques

—Que n'has fet d'aquells deu céntims que
 te dat? Segurament que t'has comprat un
 dolç.

—No senyor, no, m'els he gastat pera
 afeitarme.
 (De *Il Mondo Uморistico* de Milán)

== MONDIAL HUMOR ==

Número corrent. 10 céntims
 Números atrassats. 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya 6 pessetes any
 Extranger. 8 francs »

Pagat per anualitats anticipades

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Mallorca, 192 :: BARCELONA

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

:: :: Els més perfectes, ràpids i moderns :: ::

UNA DEPENDENCIA DE LA CASA

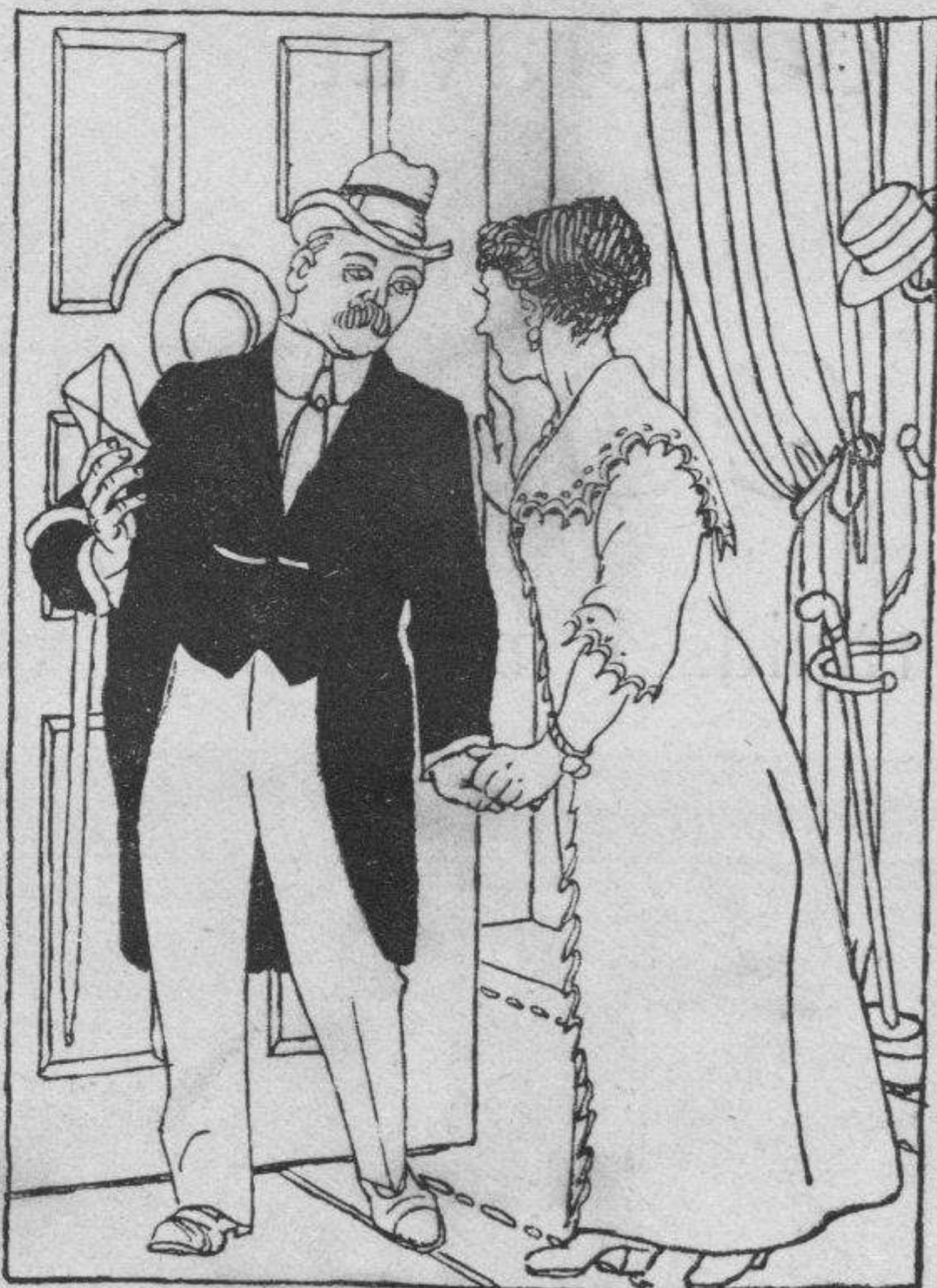
Mallorca, 192 - BARCELONA - Telèfon 7452

Les mellors
bicicletas?

SANROMÀ

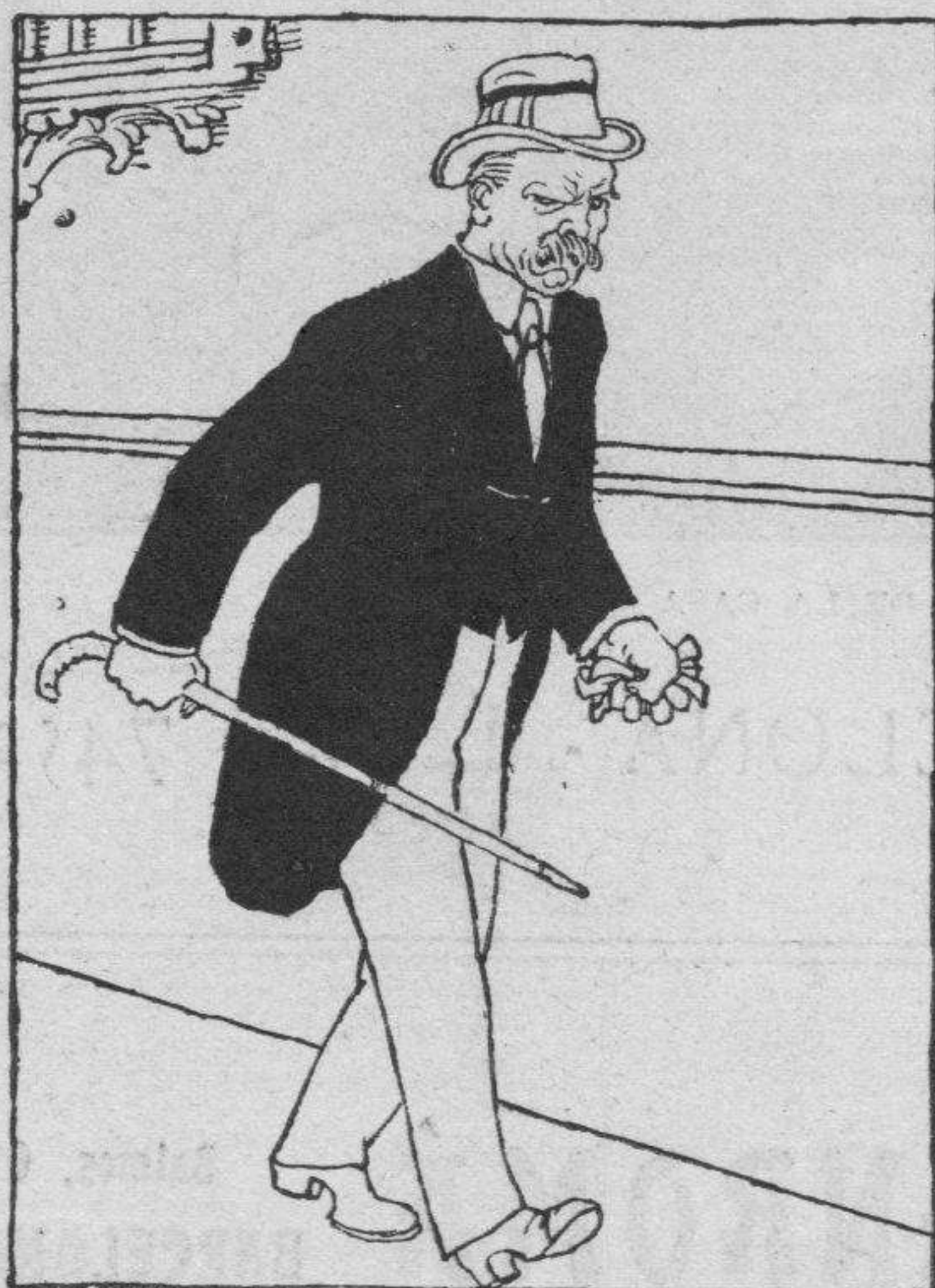
Balmes, 62
BARCELONA

—Fes el favor de tirarme aquesta carta al correu, pero no t' en descuidis, ¿sents?
—No, mira, la portaré a la ma.

—No'm puch treurer del cap la mala passada que m'ha fet aquest poca vergonya d'en Gutiérrez!

—Pero, si l'atrapo me las pagará, me las pagará totes juntes.

—Horror!! com tiro ara aixó al correu!

MONDIAL HUMOR